

Servisní a bojové použití ukořistěných německých kulometů po skončení XNUMX. světové války

☆ cs.topwar.ru/223624-sluzhba-i-boevoe-primenenie-trofejnyh-nemeckih-pulemetov-posle-okonchanija-vtoroj-mirovoj-vojny.html

Linnik Sergey

14. srpna 2023

Německé pásové kulomety MG.34 a MG.42 jsou ve skutečnosti první „jednokulomety“, které sloužily jako lehké a těžké kulomety a byly také montovány na obrněná vozidla. Byly vyráběny a aktivně používány německými jednotkami až do kapitulace nacistického Německa. Vzhledem k vysokým bojovým, služebním a operačním vlastnostem byly kulomety vyvinuté ve Třetí říši v poválečném období nebo byly považovány za mobilizační zálohu ve více než třech desítkách států.

V řadě zemí vznikly na základě MG.42 nebo využívajících některá jeho konstrukční řešení vlastní kulomety, lišící se od německého prototypu díly, sestavami a střelivem. Německé kulomety vyrobené

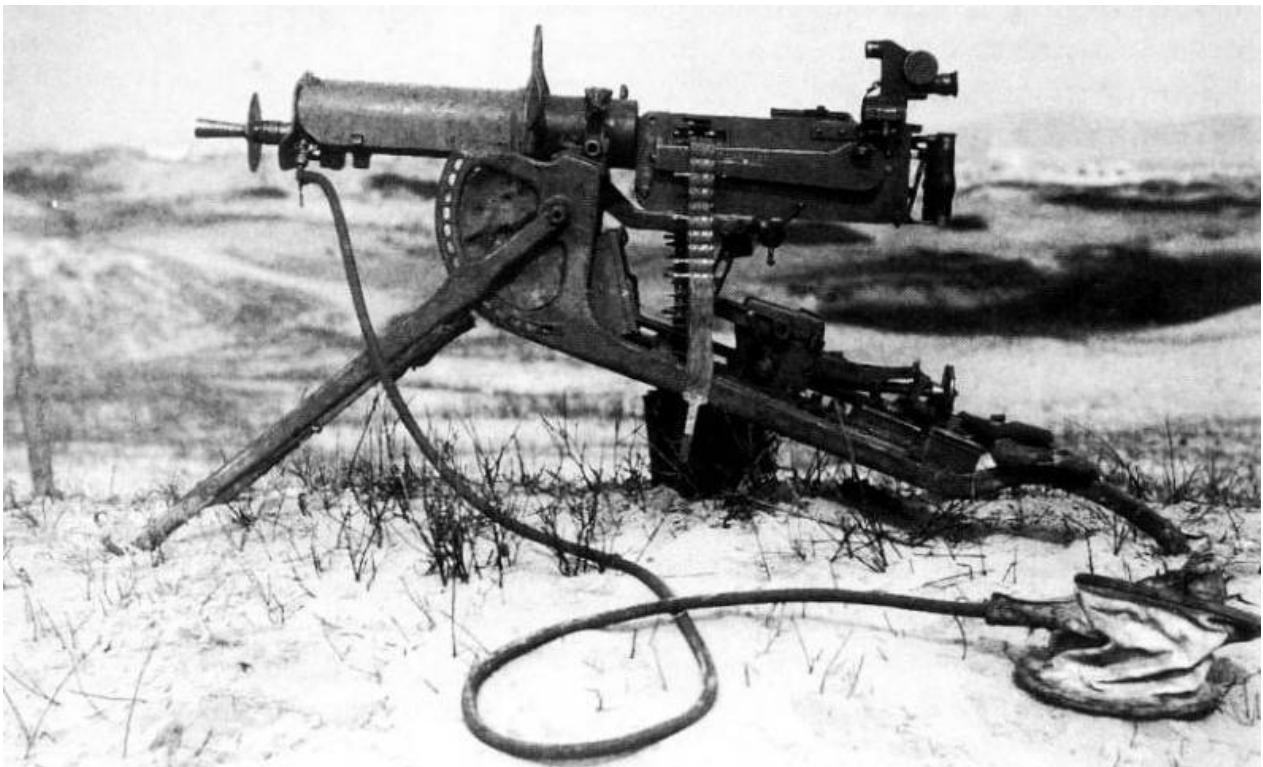
během druhé světové války, stejně jako jejich pováleční potomci, byly aktivně používány v mnoha ozbrojených konfliktech a zůstanou ve službě v příštích desetiletích.

Německé kulometry z druhé světové války

Nejznámějšími německými kulometry druhé světové války jsou samozřejmě MG.34 a MG.42. V ozbrojených silách Třetí říše však bylo mnoho kulometů jiných typů domácí i zahraniční výroby. Vzorů trofejí zachycené nebo zakoupené z jiných zemí zůstanou mimo rozsah této publikace a budou brány v úvahu pouze kulometry vyvinuté v Německu.

Po skončení 08. světové války zůstaly kulometry MG.08 a MG.15/XNUMX v německých ozbrojených silách.

Kulomet MG.08

Vodou chlazený kulomet MG.08 (německy Maschinengewehr 08), přijatý v roce 1908, byla německá verze systému Hiram Maxim.

Hmotnost kulometu se strojem byla 64 kg. Délka - 1185 mm.
Rychlost střelby - 500-600 rds / min. Počáteční rychlost střely o hmotnosti 12,8 g je asi 800 m/s.

Kvůli nadměrné hmotnosti těžkého kulometu a nutnosti vybavit malé pěchotní jednotky lehkými kulometry vznikly na základě MG.08 dva lehké modely: MG.08/15 a MG.08/18. Poměrně populární se stal kulomet MG.08/15 s vodou chlazenou hlavní a vzduchem chlazený MG.08/18 se po skončení války příliš nevyráběl.

Kulomet MG.08/15

Kulomet MG.08/15 vážil 17,9 kg. Délka - 1448 mm. Rychlost střelby 500-600 rds/min.

Přestože k 1. září 1939 byly MG.08 a MG.08 / 15 již zastaralé, v jednotkách a skladech bylo více než 40 000 těchto kulometů, které spolu s dalšími modely bojovaly na frontě.

Je jasné, že použití německých „Maximů“ bylo z velké části vynucené a kvůli nedostatku moderních kulometů. MG.08 a MG.08/15 však měly jednu nespornou výhodu. Spolehlivá (i když poněkud těžká) vodou chlazená konstrukce umožňovala vést intenzivní palbu bez rizika přehřátí hlavně a v tomto ohledu předčila MG.34 a MG.42.

Vzhledem k tomu, že německé kulometry, které zbyly z císařské armády, byly příliš těžké, vzniklo na počátku 1930. let v Německu několik slibných pěchotních kulometů, které více odpovídaly představám armády o zbraně mobilní válčení. Prvním modelem přijatým do služby v roce 1931 byl lehký kulomet MG.13, vyvinutý pomocí automatizačního schématu MG.08.

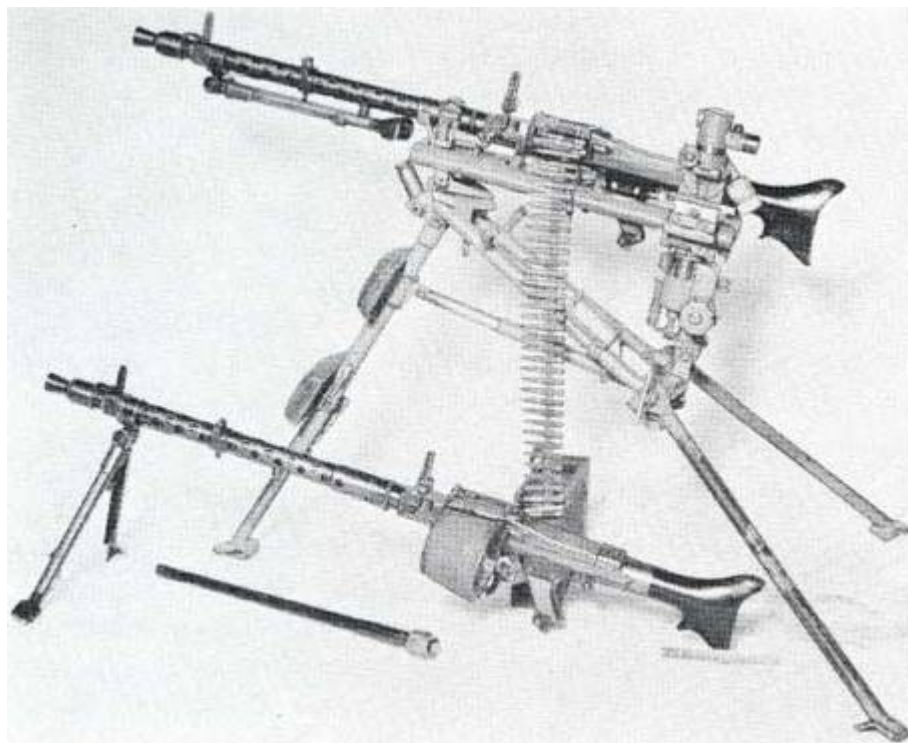

Lehký kulomet MG.13 se zásobníkem na 75 ran, pažba složená

Hmotnost kulometu bez zásobníku byla 13,3 kg, délka - 1340 mm. Rychlost střelby - až 600 rds / min. Na potraviny se používaly zásobníky na 25 a 75 nábojů. Pro zmenšení velikosti trubkové pažby se sklopnou ramenní opěrkou složenou doprava.

MG.13 byl v mnoha ohledech lepší než běžný lehký kulomet Reichswehr MG.08/15, měl však mnoho nevýhod: složitost konstrukce, zdlouhavé výměny hlavně a vysoké výrobní náklady. Armáda navíc nebyla spokojena se systémem napájení z obchodu, který zvyšoval hmotnost nesené munice a snižoval bojovou rychlost palby, což způsobilo neúčinnost kulometu při intenzivní palbě ze stroje. V tomto ohledu bylo vyrobeno poměrně málo kulometů MG.13, jejich sériová výroba pokračovala až do konce roku 1934. Přesto byly kulometry MG.13 exportovány a používány v boji až do konce XNUMX. světové války.

Rheinmetall-Borsig AG přivedl v první polovině 1930. let XNUMX. století na požadovanou úroveň spolehlivosti univerzální kulomet napájený pásem, který bylo možné použít jako ruční kulomet při střelbě z dvojnožky, ale i jako stojan a anti- letecký kulomet ze stroje nebo stativu.

Kulometry MG.34 na dvojnožkách a na stroji

Kulomet, který dostal označení MG.34, byl určen i pro použití na obrněných vozidlech v kulových lafetách a různých věžích. Takové sjednocení zjednodušilo zásobování a výcvik vojáků a poskytlo vysokou taktickou flexibilitu.

Automatizace MG.34 fungovala díky zpětnému rázu hlavně s krátkým zdvihem, uzamčení prováděla závěrka s otočnou larvou. MG.34 v manuální verzi bez nábojů vážil něco málo přes 12 kg a měl délku 1219 mm. Kulometry první série dávaly rychlost střelby 800-900 rds/min. Na základě bojových zkušeností však díky použití závěrky s nižší hmotností na modifikaci MG.34/41 byla rychlost zvýšena na 1200 rds/min.

V případě přehřátí bylo možné hlaveň rychle vyměnit. Hlaveň se měla měnit každých 250-300 výstřelů. K tomu sada obsahovala dvě nebo tři náhradní hlavně a azbestovou rukavici.

Kulomet namontovaný na stroji byl nabit páskou z krabice 150 nábojů (Patronenkasten 36) nebo 300 nábojů (Patronenkasten 34 a Patronenkasten 41). V manuální verzi byly použity kompaktní válcové boxy na 50 nábojů (Gurttrommel 34). Existovala i varianta se zásobníkem: u kulometů byl kryt schránky s páskovým pohonem nahrazen krytem s lafetou pro dvoububnový zásobník na 75 nábojů Patronentrommel 34, konstrukčně podobný zásobníkům MG. 13 lehký kulomet a letoun MG.15. Sklad se skládal ze dvou spojených bubnů, jejichž kazety jsou střídavě podávány. Rychlost palby při napájení z bubnového zásobníku byla vyšší, ale tato možnost se mezi vojáky neujala. Bubnové zásobníky nebyly oblíbené kvůli jejich vysoké citlivosti na znečištění a složitosti zařízení. Nejčastěji se používaly lehké kulometry s pásovým posuvem z válcové 50-ti nábojové schránky.

Ačkoli pokročilejší kulomet MG.1942 byl přijat v roce 42, výroba MG.34 pokračovala až do roku 1945.

Kulomet MG.34 byl oblíbený, ale takových kulometů byl v jednotkách vždy nedostatek. Přes všechny své přednosti byl MG.34 komplikovaný a drahý, na což upozorňovali specialisté oddělení pěchotních zbraní výzbrojního oddělení ještě před uvedením do sériové výroby. Během bojů na východní frontě se ukázalo, že MG.34 je velmi citlivý na opotřebení dílů a stav mazání a pro správnou údržbu jsou zapotřebí vysoce kvalifikovaní kulometníci.

Vývoj nového samostatného kulometu byl zahájen krátce po uvedení MG.34 do provozu a v roce 1938 Metall-und Lackwarenfabrik Johannes Großfuß představil svůj vlastní vzorek. Doladování

konstrukce a příprava na sériovou výrobu probíhala několik let a po pečlivých vojenských zkouškách byl kulomet v roce 1942 zařazen do výzbroje pod označením MG.42.

Kulomet MG.42

Kulomet MG.42 měl délku 1200 mm a byl o něco lehčí než MG.34, nenabitá hmotnost - 11,57 kg. V závislosti na hmotnosti závěrky je rychlost střelby 1000-1500 rds / min.

Automatika MG.42 fungovala díky zpětnému rázu hlavně při jejím krátkém zdvihu, přičemž závěrka byla aretována válečky s rozpětím do stran. Přejít na roletu ze závěru MG.34 s otočnou hlavicí umožnil výrazně zvýšit rychlost palby bez ztráty spolehlivosti. Stejně jako u předchozího modelu byl problém s přehříváním hlavně při delší střelbě vyřešen výměnou. Při výrobě MG.42 se hojně využívalo lisování a bodové svařování, což umožnilo snížit cenu a pracnost. Pro zjednodušení konstrukce došlo k zamítnutí možnosti podávání pásky z obou stran, uchovávání potravin a přepínač režimu střelby. V porovnání s MG.34 se náklady na MG.42 snížily asi o 30 %. Na výrobu MG.34 bylo použito přibližně 49 kg kovu a 150 člověkohodin, na MG.42 27,5 kg a 75 člověkohodin.

Podle amerických zdrojů bylo před kapitulací Německa vypáleno více než 570 000 kulometů MG.34 a více než 420 000 MG.42. Spojenci v protihitlerovské koalici ukořistili nejméně 70 000 německých kulometů.

Poválečné použití kulometů vyrobených v nacistickém Německu

V podobě trofejí ukořistila sovětská vojska minimálně 1500 kulometů MG.08 a MG.08 / 15 a po skončení 2. světové války byla většina z nich předána čínským komunistům, kteří tyto kulometry použili proti vojska Kuomintangu.

S vývojem přenesených německých kulometů v Číně nebyly žádné problémy, ve 1920.-1930. letech byly do Číny dodávány stojany MG.08 a ruční MG.08/15. Od roku 1935 začal Hanyang Arsenal na základě souboru dokumentace zakoupené v Německu vyrábět kulomet Type 24.

Stojanový kulomet MG.08 ve Vojenském muzeu čínské revoluce

Čínská verze těžkého kulometu MG.08 dostala protiletadlový zaměřovač, výsuvnou protiletadlovou trojnožku s ramenní opěrkou, rychlost střelby byla zvýšena na 650 rds/min.

Po vítězství čínských komunistů v občanské válce a útěku vlády a části vojsk Čankajška na Tchaj-wan se původní německé kulometry a jejich místní kopie účastnily bojů na Korejském poloostrově a pak v jihovýchodní Asii.

Kulometry MG.08 zajaté Američany ve Vietnamu. Fotografie pořízená v Saigonu v roce 1969

Ačkoli na konci 1960. let byly německé Maximy vyloženě starožitné, takové kulometry byly ukořistěny americkými jednotkami z Viet Congu.

V červnu 1941 mělo Finsko více než 1000 kulometů MG.08 a ty zůstaly ve výzbroji finské armády až do konce druhé světové války, poté byly převezeny do skladu. V roce 1951 bylo na skladě 620

exemplářů, které byly počátkem 1960. let definitivně odepsány.

Lehké kulometry MG.13 nebyly široce používány. Po druhé světové válce v Evropě byly ve výzbroji s armádami Španělska a Portugalska.

V 1960. letech 13. století portugalská armáda použila MG.13 proti povstalcům v Mosambiku a Angole.

V poválečném období byly německé MG.34 a MG.42, stejně jako vzorky vytvořené na jejich základě, oficiálně používány ozbrojenými silami Albánie, Rakouska, Argentiny, Bulharska, Řecka, Španělska, Itálie, Rumunska, Turecko, Francie, Portugalsko, Írán, Pákistán, Československo, Norsko, Švýcarsko, Itálie, Izrael, Sýrie, Čína, Vietnam, Jugoslávie, východní Německo a Německo.

Jednotky 54. pěšího pluku španělské armády během cvičení v jižním Španělsku, 1980

V řadě států byly německé kulomety uvedeny jako zbraně omezeného standardu pro bezpečnostní složky a různé polovojskové skupiny.

Albánští vojáci s MG.34

Často bylo MG.34 a MG.42 vidět ve stejných řadách se sovětským AKM.

V některých zemích jsou německé vojenské kulomety v provozu několik desetiletí a některé kulomety byly přestavěny na jiné ráže.

Krátce po skončení druhé světové války se MG.34 a MG.42 opět zapojily do bitvy. Německé kulomety používaly válčící strany v letech 1946-1949. během řecké občanské války.

První použití ukořistěných německých kulometů na Blízkém východě bylo zaznamenáno v roce 1948, poté, co Izrael obdržel od Československa asi 25 000 pušek a více než 5000 7,92 kulometů v ráži 57 × 1948 Mauser. Velké dodávky zbraní, které patřily Německu během druhé světové války, umožnily izraelským ozbrojeným skupinám v dubnu 1948 přejít do aktivních operací.

Izraelský motorizovaný vozík vyzbrojený dvěma kulometry MG.34

Izraelci používali především MG.34, který se za války vyráběl v podniku Waffenfabrik Brünn (jak Němci nazývali podnik Zbrojovka Brno). V polovině 1970. let zůstaly pušky a kulometry pod nábojem 7,92 mm v Izraeli pouze u záložníků nebo v pomocných jednotkách, které nebyly přímo zapojeny do bojů na frontě.

Bejrút, 1975

V armádách arabských států se však MG.34 a MG.42 používaly velmi dlouho. Po okupaci Iráku se americká armáda často zmocnila německých kulometů spolu s puškami K98k.

Částečně se však jednalo o íránské MG.3 s komorou 7,62 × 51 mm, ukořistěné Iráčany během íránsko-irácké války.

V letech 2012-2014, během občanské války v Sýrii, byly vyrabovány sklady s ručními zbraněmi a staré německé kulometry měli islamisté k dispozici.

Francouzská armáda a bezpečnostní síly použily ukořistěné MG.34 a MG.42 v počáteční fázi nepřátelských akcí v Alžíru. Ve velkém množství byly od místních rebelů k dispozici také kulometry MG.34.

Po získání nezávislosti Alžírsko zůstaly MG.34 dodané Československem a získané od Francouzů ve službě až do konce 1970. let.

Existuje mnoho fotografií zachycujících kulomety německé výroby používané partyzány v jihovýchodní Asii v 1960. a 1970. letech 20. století. Stejně jako v případě Alžírsko se jednalo především o MG.42.

Výstava zbraní ukořistěných Američany z Viet Congu

Velmi často byly MG.34 používány pro střelbu na vzdušné cíle, což bylo usnadněno vysokou rychlostí palby.

Na fotografiích můžete vidět kulomety upevněné na běžných německých protiletadlových stativech a na různých improvizovaných podpěrách.

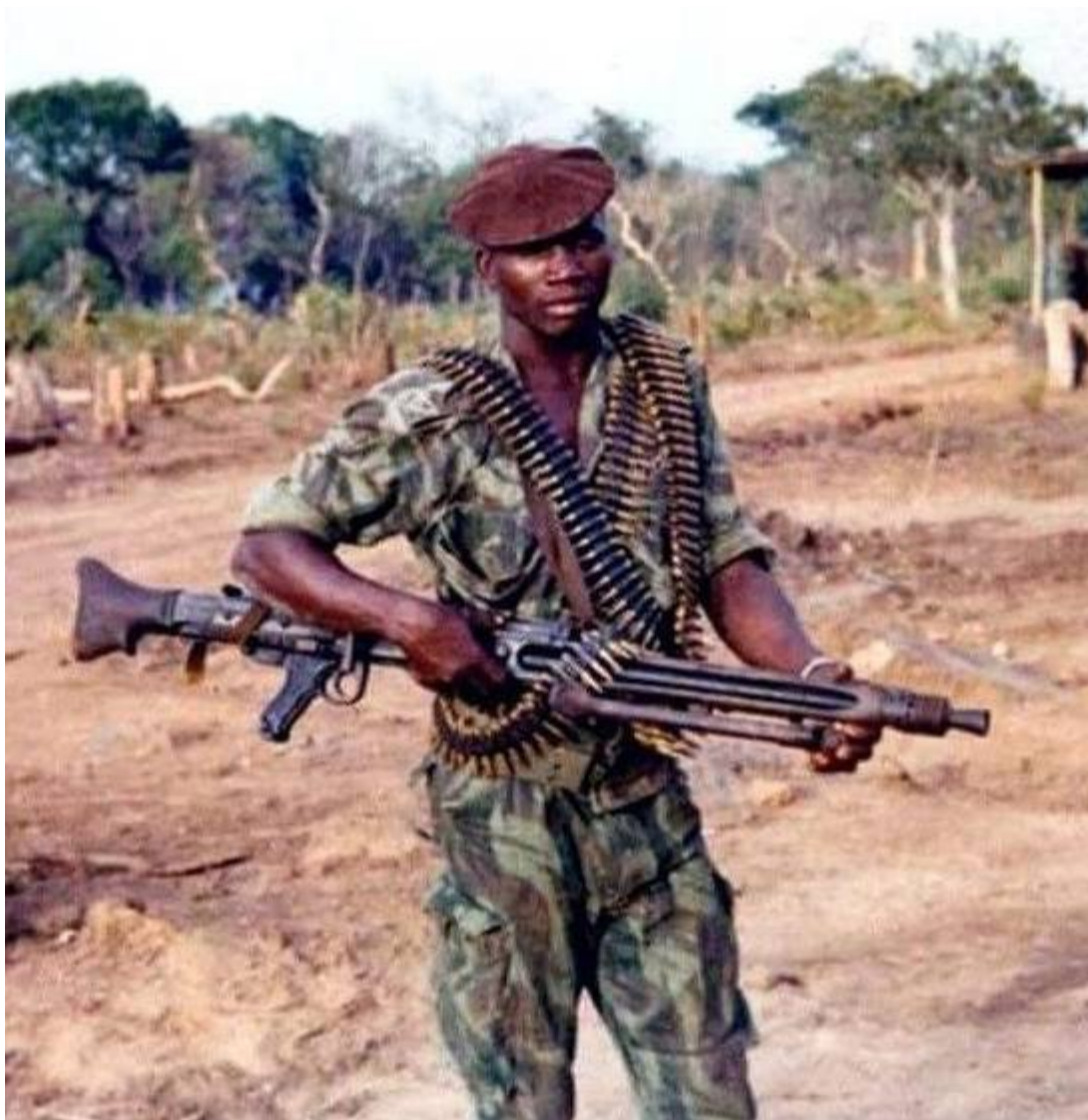

Kulometry puškové ráže byly neúčinné proti proudovým bombardérům, ale představovaly určité nebezpečí pro vrtulníky a pístová útočná letadla.

Mnoho ukořistěných německých kulometů zakoupených v západní Evropě v 1950. a 1960. letech bylo v portugalských jednotkách, které bojovaly v letech 1962 až 1975 v Mosambiku, Angole a Guineji-Bissau.

Použití MG.34 a MG.42 bylo usnadněno tím, že portugalská armáda měla velké množství německých pušek komorovaných pro 7,92 × 57 Mauser.

Během vleklé koloniální války padla část kulometů, které Portugalci měli, do rukou rebelů a ty byly následně použity při vnitřních demontážích, které začaly po stažení portugalských jednotek z Afriky.

Angola, militanti FLNA

V Angole v roce 1975 vypukl konflikt mezi třemi soupeřícími ozbrojenými skupinami: MPLA, FNLA a UNITA, který vyústil v dlouhou občanskou válku, v níž byly použity i ukořistěné německé kulometry.

V jugoslávské armádě bylo k dispozici značné množství kulometů německé výroby ráže 7,92 mm. Počátkem 1980. let byly kulometry MG.34 a MG.42 vyřazeny z provozu a převezeny do skladu.

Po rozpadu Jugoslávie skončily zbraně uložené ve skladech v Bosně a Chorvatsku k dispozici národním formacím a aktivně se účastnily bojů. Kromě původních ukořistěných německých kulometů používaly válčící strany kulomety Zastava M53 - jugoslávské kopie MG.42.

V 21. století nebyly téměř žádné německé kulomety vyrobené během druhé světové války ve výzbroji běžných armád.

Zbraně zabavené v Mexiku u drogových dealerů

Přesto jsou takové zbraně mezi různými rebely, žoldáky a bojovníky drogových kartelů stále zcela běžné.

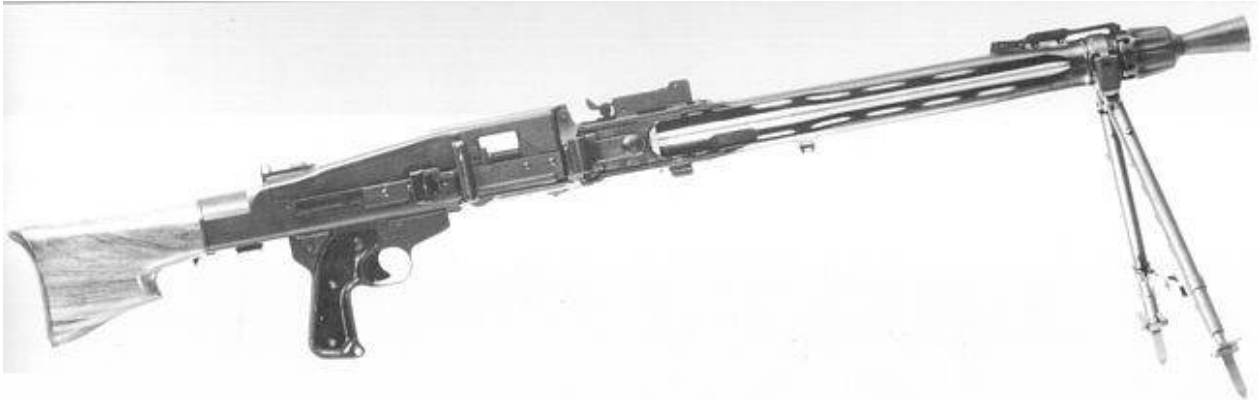
Kulometry vytvořené v poválečném období na základě MG.42

Po skončení druhé světové války pokračovalo zdokonalování kulometů vytvořených v nacistickém Německu. V řadě zemí byly na základě MG.42 navrženy a vyrobeny kulometry, které se od prototypu lišily použitým střelivem a konstruktivně.

Začátkem 1940. let velení švýcarské armády dospělo k definitivnímu pochopení potřeby urychleně vyměnit zastaralý kulomet MG 11 (švýcarská verze kulometu Maxim s komorou 7,5 × 55 mm). Soutěže na vývoj jediného kulometu se zúčastnil státní arzenál Waffenfabrik Bern, soukromé společnosti SIG a Hispano-Suiza. Kulomet MG

1951, vyvinutý na základě MG.51 arzenálem Waffenfabrik Bern, byl prohlášen za vítěze v roce 42 a firma SIG exportovala svůj kulomet MG 1950 v 50. letech.

7,5 mm kulomet MG 51

Automatizace MG 51 je založena na energii zpětného rázu hlavně při krátkém zdvihu. Konstrukce závěrky a uzamykací jednotky je podobná jako u MG.42, ale místo uzamykacích válečků jsou použity od sebe oddálené výstupky. Konstrukce švýcarského kulometu má navíc pákový urychlovač zpětného rázu závěru.

Při návrhu kulometu MG 51 vývojáři upustili od mnoha lisovaných dílů. Frézovaný přijímač je tedy vyroben z masivního ocelového výkovku. Ve výsledku se ukázalo, že MG 51 je mnohem dražší a těžší než MG.42. Na druhou stranu je švýcarský kulomet považován za odolnější, přesnější a spolehlivější. Hmotnost kulometu MG 51 bez stroje je 16 kg. Délka - 1270 mm, délka hlavně - 565 mm. Rychlost střelby - 1000 rds / min.

Švýcarská armáda s kulometem MG 7,5 ráže 51 mm namontovaným na stroji

V současné době je výroba kulometů MG 51 ukončena a v pěchotě je nahrazují 5,56mm kulomety Leichtes Maschinengewehr 05 (FN Minimi). Stále jsou však ve skladu kulomety ráže 7,5 mm, kulomety MG 51/71 se používají na obrněných vozidlech a vozidlech a kulomety MG 51/80 jsou instalovány v kulometech. Pro Švýcarsko tanky Pz 87 "Leopard-2" vznikla modifikace Pz MG 87 s elektrickou spouští.

V prvních poválečných letech byly ukořistěné německé kulomety MG.42 hlavním typem kulometů Jugoslávské lidové armády. Již 5 let po skončení 1950. světové války vyvstala otázka doplnění armádního arzenálu novými kulomety a v roce 42 ředitelství pěchotní výzbroje a taktiky generálního štábu uložilo podniku Crvena Zastava vytvořit jediný 7,92 mm stroj. zbraň založená na MG.XNUMX.

Okopírovat MG.42 však nebylo tak jednoduché, jak se zpočátku zdálo. Vzorky vytvořené podnikem Zastava v první fázi neposkytovaly požadovanou úroveň spolehlivosti, kvůli špatnému tepelnému zpracování a použití nekvalitní oceli byla životnost kritických dílů nízká. Navíc německá MG.42 a jejich jugoslávské protějšky nestrávily dobře 7,92 mm jugoslávské náboje. Při intenzivní střelbě kulky často vypadávaly a střely praskaly.

Zbraň bylo možné po konzultaci s německými specialisty, propracování technologie výroby a zvládnutí výroby nábojů sS Patrone 7,92 × 57 mm, s těžkou špičatou střelou o hmotnosti 12,8 g v ocelovém plátovaném plášti s tuhým jádrem, které mělo kuželovitý ocas.

V roce 1954 zahájil jugoslávský podnik „Zastava“, který se nachází ve městě Kragujevac, sériovou výrobu kopie MG.42 přizpůsobené místním výrobním zařízením, přijaté JNA pod označením Puskomitraljez 7,9 mm M.53. Mnohem více je tento kulomet známý jako Zastava M53. Podle svých hlavních charakteristik odpovídá jugoslávská kopie německému prototypu.

Jugoslávští vojáci s kulometem Zastava M53

Vzhledem k tomu, že kulomet byl vytvořen bez licenční smlouvy, podala Spolková republika Německo žalobu na Jugoslávii za porušení autorských práv. Jugoslávci tvrdili, že licence byla součástí válečných reparací, navíc závěr a řada dalších částí jugoslávského kulometu se od MG.42 konstrukčně poněkud lišily. V důsledku toho mezinárodní soud rozhodl ve prospěch Jugoslávie.

Od roku 1954 do roku 1971 bylo vyrobeno více než 50 000 kulometů Zastava M53, které byly kromě JNA exportovány. V roce 1978 byla přijata objednávka z Řecka na 5000 7,62 kulometů komorovaných pro 51 x 2002 mm NATO. Od roku 7,62 vyrábí závod v Kragujevaci pro americký trh v malém měřítku kulometry ráže XNUMX mm schopné střílet pouze jednotlivé rány.

V roce 1955 začala v Německu obnova vlastních ozbrojených sil a zprvu byl Bundeswehr vybaven puškami a kulometry ráže 7,92 mm. V souvislosti s přijetím jediného náboje do pušky a kulometu NATO o rozměrech 7,62 x 51 mm však vyvstala otázka standardizace ručních palných zbraní. V tomto ohledu byl v roce 1958 pod označením MG.1 přijat kulomet MG.42, přizpůsobený pro náboj NATO.

Vydání kulometu MG.7,62 ráže 1 mm zařídila společnost Rheinmetall na základě dokumentace obdržené od společnosti Grossfuss. Vzhledem k tomu, že výroba nových kulometů byla nízká, musela SRN nakoupit několik tisíc MG.42 z jiných zemí a přeměnit tyto kulometry na standardní náboje NATO, přičemž nahradila hlaveň a části mechanismu posuvu pásky. Kulomet dostal další zámek závěru a novou vratnou pružinu a bylo také možné zvýšit zdroj hlavně. Takto upravené kulometry dostaly označení MG.2.

Po určité modernizaci kulometů MG.1 byla v roce 1966 uvedena do výroby konečná verze kulometu, známá jako MG.3. Oproti původnímu MG.42 je aktualizovaná verze technologicky vyspělejší, podařilo se také zvýšit spolehlivost a mírně snížit hmotnost. Celkem bylo do konstrukce MG.3 zavedeno 61 vylepšení. Vysoká rychlost střelby zbraní ovlivňuje munici. Přestože je dřívější MG.42 uzpůsoben pro ráži 7,62 mm NATO, náboje používané Bundeswehrem pro eliminaci zpoždění při výstřelu se částečně liší od standardních 7,62 x 51 mm: dno německých nábojnic je pevnější, aby bylo zaručeno, že vydrží. zvýšené zatížení, ke kterému dochází při vytahování nábojnice z pásu, také posílilo upevnění střely.

Voják Bundeswehru s kulometem MG.7,62 ráže 3 mm

V závislosti na úpravě a roku výroby je hmotnost MG.3 10,6-11,5 kg. Délka - 1225 mm. Délka hlavně - 565 mm. Na verzi používané Bundeswehrem je rychlost střelby do 1200 rds/min. V řadě armád jiných států se používají kulometry s těžšími šrouby, což snižuje rychlost střelby na 800-900 rds / min. MG.3 má schopnost používat všechny tři nábojové pásy používané v armádách zemí NATO: německý DM 1 a DM 13, stejně jako americký M13.

Kulometry MG.3 byly velmi široce exportovány a byly oficiálně přijaty ve více než 30 zemích. V roce 2022 Ukrajina obdržela více než 500 kulometů z Itálie a Německa. Kromě Německa bylo uvolnění MG.3 provedeno v Rakousku (pod označením MG 74), Řecku, Íránu, Itálii (MG 42/59), Pákistánu, Mexiku, Súdánu a Turecku.

Kulomet MG.3 pákistánské výroby

Přechod na standardní náboj NATO a důsledná modernizace, která trvala až do začátku 21. století, umožnila přímému potomkovi MG.42 setrvat ve výzbroji dodnes. Nejnovější modifikaci MG.3 KWS (německy Kampfwertsteigerung - zvýšená bojová účinnost) vyvinula v roce 2013 společnost Rheinmetall and Tactics Group. Tento kulomet byl považován za přechodnou možnost před hromadným přijetím nového 7,62 mm MG.5 (HK121) vojáky.

Kulomet MG.3 KWS

Modernizovaný kulomet MG.3 KWS má vylepšenou ergonomii. Přidána skládací rukojeť, přídavné úchyty na opasek, Picatinny lišta pro baterky a laserové/optické zaměřovače. Dvojnožky jsou délkově nastavitelné. Na kulometu je umístěn elektronický měřič opotřebení zbraně. Pažba tlumící nárazy s ramenní zarážkou. Instalovaný spínač s funkcí jednoho požáru. Nábojový pás lze podávat z obou stran.

I přes pokusy o modernizaci je základní konstrukce kulometu zkonstruovaná před 80 lety značně zastaralá a v současnosti je MG.3 u pěších jednotek Bundeswehru postupně nahrazován novými

modely. Na úrovni pěšího oddílu byl přijat lehčí a lépe manévrovatelný, ale také méně výkonný kulomet MG.4 ráže 5,56 mm. Na úrovni roty má být MG.3 nahrazen kulometem MG.5.

Kulomet MG.5

Vzhledem k tomu, že nový 7,62 mm MG.5 není vhodný pro instalaci na dříve uvolněná obrněná vozidla, budou kulomety MG.3 jako součást výzbroje bojových vozidel používány velmi dlouho.

Pokračování příště...

Články z této série:

[Poválečné použití pistolí vyrobených a vyvinutých v nacistickém Německu](#)

[Poválečné použití samopalů vyrobených v nacistickém Německu](#)

[Poválečné použití samonabíjecích pušek a kulometů vyrobených v nacistickém Německu](#)